'Αγωγὴ

Κωνσταντίνου Κανάργια κατοίκου Θηβῶν. Κατὰ Νικολάου Μπηνιάρη κατοίκου Βαγίων καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς. 'Ενώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου Θηβῶν. 'Ο ἀντίδικος ἐδανείσθη καὶ ἔλαβε παρ' ἐμοῦ ἐν Θήβαις τὴν 11ην Μαρτίου τοῦ ἔτους 1905 τριακοσίας (300) ὀκάδας σίτου πρὸς ἐμπορικήν του χρῆσιν ὑποσχεθεὶς νὰ μοὶ ἀποδώσῃ ταύτας τὴν 1ην 'Ιουλίου τοῦ ἔτους 1905 καὶ ἐν περιπτώσει μὴ ἀποδώσεως τούτου κατὰ τὴν ἄνω ἐποχὴν ὑπεσχέθη νὰ μοὶ πληρώσῃ τὴν ἀξίαν τούτου πρὸς λεπτὰ 40 κατ' ὀκὰν ἀξίας τὸ ὅλον δραχμὰς 120 καὶ ἐν ὑπερημερίᾳ μετὰ τόκου συμπεφωνημένου πρὸς δραχμὰς 12 0)0 ἐτησίως μέχρις ἐξοφλήσεως καὶ εἰς πίστωσιν τούτων ἐξέδοτο ἐν Θήβαις τὸ ἀπὸ 11ης Μαρτίου 1905 ἐμπορικὸν εἰς διαταγήν μου γραμμάτιον. 'Επειδὴ δὲ ὁ ἀντίδικος κατὰ τὴν ἄνω ἐποχὴν δὲν μοὶ παρέδωκεν τὸν ἄνω σῖτον καὶ εἶναι ὑπόχρεος εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀξίας τούτου ἐκ δραχμῶν 120 καὶ τοὺς τόκους τούτων ἀπὸ τῆς 1ης 'Ιουλίου 1905 μέχρι σήμερον δραχμὰς 65, 30)00 ἤτοι τὸ ὅλον δραχμὰς 185 καὶ 30(00.

'Επειδὴ δὲ ὁ ἀντίδικος εἶναι νόμῳ ὑπόχρεος εἰς τὴν πρός με πληρωμὴν τῶν ἄνω δραχ. 185 καὶ 30(00 καὶ διὰ προσωρινῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως καὶ ἀρνεῖται.

Διὰ ταῦτα καὶ τὰ κατὰ την δικάσιμον. Καλῶν τὸν ἀντίδικον ἐμπροθέσμως πρὸς συζήτησιν παρὰ τῷ ἄνω Δικαστηρίῳ ἐξαιτοῦμαι.

Νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀγωγή μου. Νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἀντίδικος καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως νὰ μοὶ πληρώσῃ τὰς ἄνω δραχμὰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε καὶ λεπτὰ 30, ἐντόκως ἀπὸ σήμερον μέχρις ἐξοφλήσεως τὰς μὲν δραχμὰς 120 πρὸς 12 0)0 ἐτησίως τῶν δὲ λοιπῶν νομίμως. Νὰ κηρυχθῇ προσωρινῶς ἐκτελεστὴ ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις καὶ νὰ καταδικασθῇ ὁ ἀντίδικος εἰς τὰ ἔξοδα καὶ τέλη.

Κλητὴρ ἐπιδότω νομίμως τὴν παροῦσαν πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Λεβαδείᾳ Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀγνώστου διαμονῆς ἀντιδίκου μου καὶ δημοσιευθήτω διὰ τινος τῶν ἐν 'Ελλάδι ἐκδιδομένων ἐφημερίδων.

Θῆβαι τῇ 14 'Ιανουαρίου 1910.
'Ο πληρεξούσιος δικηγόρος
Κ. Δ. Στάϊκος

'Αγωγὴ

Θεοδώρου Α. 'Αποστολοπούλου κατοίκου 'Αθηνῶν. Κατὰ 'Αλεξάνδρου Ν. Σαμπάνη κατοίκου πρώην Λιατάνης καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς. 'Ενώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Λεβαδείας. 'Ο ἀντίδικος μοὶ προεπώλησε ἐν Λιατάνῃ τὴν 20 Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1906 τὸν ἐκ τῶν προβάτων του παραχθησόμενον τυρὸν τοῦ ἐπομένου ἔτους 1907 ἀντὶ συμπεφωνημένου τιμήματος λεπτῶν 70 κατ' ὀκάν, παραδοτέον εἰς τὸ ἐν Λιατάνῃ συστηθησόμενον τυροκομεῖον μου κατὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον, 'Απρίλιον Μάϊον καὶ ἀρχὰς 'Ιουνίου τοῦ ἔτους 1907 καὶ πρὸς ἐπίρρωσιν τῆς συμφωνίας μας ταύτης κατέβαλλον τῷ ἀντιδίκῳ ἐν Λιατάνῃ αὐθημερὸν λόγῳ ἀρραβῶνος μετρητὰς δραχ. 400, συμψηφιστέας εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ παραδοθησομένου μοι παρ' αὐτοῦ τυροῦ κατὰ τὸ ἔτος 1907. 'Αλλ' ὁ ἀντίδικος παρὰ τὰ συμπεφωνημένα δὲν παρέδωκεν οὔτε ὀκὰν τυροῦ εἰς τὸ ἐν Λιατάνῃ συσταθὲν τυροκομεῖον μου κατὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον, 'Απρίλιον. Μάϊον καὶ ἀρχὰς 'Ιουνίου τοῦ ἔτους 1907 καὶ εἶνε νόμῳ ὑπόχρεος εἰς τὴν πρός με ἐπιστροφὴν τῶν ἄνω λόγῳ ἀρραβῶνος καταβληθεισῶν αὐτῷ παρ' ἐμοῦ δραχμῶν 400, ὡς μὴ ἐπακολουθησάσης τῆς αἰτίας δι' ἣν κατεβλήθησαν οὔτε ἐκπληρωθείσης τῆς συμβάσεως. 'Επειδὴ ὁ ἀντίδικος ὡς ἀθετήσας τὰ ἄνω συμφωνηθέντα μὴ παραδώσας οὔτε ὀκὰν τυροῦ εἰς τὸ ἐν Λιατάνῃ συσταθὲν τυροκομεῖον μου κατὰ τὸν ἄνω χρόνον, εἶναι νόμῳ ὑπόχρεος εἰς ἀνόρθωσιν πάσης προξενηθείσης μοι ζημίας καὶ τὴν πρός με πληρωμὴν τοῦ διαφυγόντος μοι κέρδους προελθούσης ἐκ τῆς ἀθετήσεως τῆς ἄνω συμφωνίας καὶ τῆς μὴ παραδώσεως τοῦ προπωληθέντος μοι παρ' αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν προβάτων του παραχθησομένου τυροῦ κατὰ τὸ ἔτος 1907, καθ' ὃ ἀσφαλῶς θὰ μοὶ παρέδιδε 700 ὀκ. τυροῦ, ἐξ ὧν θὰ ἐκέρδιζον μεταπωλῶν τοῦτον λεπτὰ 50 κατ' ὀκᾶν ἤτοι ἐν ὅλῳ δραχμὰς 350 ἃς εἶνε νόμῳ ὑπόχρεος νὰ μοὶ πληρώσῃ. 'Επειδὴ δὲ ὁ ἀντίδικος εἶνε νόμῳ ὑπόχρεος εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἄνω δρ. 750 καὶ ἀρνεῖται.

Διὰ ταῦτα καὶ τὰ κατὰ τὴν δικάσιμον. Καλῶν τὸν ἀντίδικον ἐμπροθέσμως πρὸς συζήτησιν παρὰ τῷ ἄνω Δικαστηρίῳ ἐξαιτοῦμαι.

Νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀγωγή μου. Νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἀντίδικος νὰ μοὶ πληρώσῃ τὰς ἄνω δραχ. (ἑπτακοσίας πεντήκοντα) ἐντόκως ἀπὸ σήμερον μέχρις ἐξοφλήσεως καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ τῆς δίκης ἔξοδα καὶ τέλη. Κλητὴρ ἐπιδότω νομίμως τὴν παροῦσαν πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Λεβαδείᾳ Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἀντίδικόν μου κάτοικον πρώην Λιατάνης καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς καὶ δημοσιευθήτω διὰ τινος τῶν ἐν 'Ελλάδι ἐκδιδομένων ἐφημερίδων.

Θῆβαι 10 'Ιανουαρίου 1910.
'Ο πληρεξούσιος δικηγόρος
Κίμων Δ. Στάϊκος.

'Αγωγὴ Θεοδώρου Α. 'Αποστολοπούλου κατοίκου 'Αθηνῶν. Κατὰ Νικολάου Σωτ. Στέρπη κατοίκου πρώην Λιατάνης καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς, 'Ενώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου Θηβῶν. 'Ο ἀντίδικος μοὶ προεπώλησεν ἐν Λιατάνῃ τὴν 17 Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1908 τὸν ἐκ τῶν προβάτων του παραχθησόμενον τυρὸν τοῦ ἐπομένου ἔτους 1909 ἀντὶ συμπεφωνημένου τιμήματος λεπ. 70 κατ' ὀκάν, παραδοτέον εἰς τὸ ἐν Λιατάνῃ συστηθησόμενον τυροκομεῖον μου κατὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον, 'Απρίλιον, Μάϊον καὶ ἀρχὰς 'Ιουνίου τοῦ ἔτους 1909 καὶ πρὸς ἐπίρρωσιν τῆς συμφωνίας μας ταύτης κατέβαλλον τῷ ἀντιδίκῳ αὐθημερὸν ἐν Λιατάνῃ λόγῳ ἀρραβῶνος δραχ. 464 καὶ 80)00 συμψηφιστέας εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ παραδοθησομένου μοι τυροῦ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1909. 'Αλλ' ὁ ἀντίδικος παρέδωκεν εἰς τὸ ἐν Λιατάνῃ συσταθὲν τυροκομεῖον μου κατὰ τὸ ἔτος 1909 ἀπὸ τῆς 4ης 'Απριλίου μέχρι 28 Μαΐου ὀκ. τυροῦ 53 ἀξίας δραχμῶν 373 καὶ 80)00 αἵτινες ἀφαιρούμεναι ἐκ τῶν λόγῳ ἀρραβῶνος καταβληθεισῶν αὐτῷ παρ' ἐμοῦ κατὰ τὴν ἄνω ἐποχὴν ἄνω δρ. 464 καὶ 80 00 μένει νὰ μοὶ ὀφείλει τὰς ὑπολοίπους δραχ. 91, ἃς εἶνε νόμῳ ὑπόχρεος νὰ μοὶ ἐπιστρέψῃ ὡς μὴ ἐκπληρωθείσης πλήρους τῆς συμβάσεως οὔτε ἐπακολουθησάσης τῆς αἰτίας δι' ἣν κατεβλήθησαν. 'Επειδὴ δὲ ὁ ἀντίδικος εἶνε νόμῳ ὑπόχρεος εἰς τὴν πρός με πληρωμὴν τῶν ἄνω δρ. 91 καὶ ἀρνεῖται. Διὰ ταῦτα καὶ τὰ κατὰ τὴν δικάσιμον. Καλῶν τὸν ἀντίδικον ἐμπροθέσμως πρὸς συζήτησιν παρὰ τῷ ἄνω Δικαστηρίῳ. 'Εξαιτοῦμαι

Νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀγωγή μου. Νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἀντίδικος νὰ μοὶ πληρώσῃ τὰς ἄνω δραχμὰς 91 ἐντόκως ἀπὸ νομίμως μέχρις ἐξοφλήσεως καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ τῆς δίκης ἔξοδα καὶ τέλη. Κλητὴρ ἐπιδότω σήμερον τὴν παροῦσαν πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐν Λεβαδείᾳ Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἄγνωστον διαμονῆς ἀντίδικόν μου.

Θῆβαι τῇ 10 'Ιανουαρίου 1910
'Ο πληρεξούσιος δικηγόρος
Κ. Δ. Στάϊκος.

ΕΤΟΣ Ζ' Θῆβαι τῇ 14 Φεβρουαρίου 1910 ΑΡΙΘ. 230

ΚΑΔΜΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : ΑΓΓΕΛΟΣ Ι. ΤΑΜΒΙΣΚΟΣ

Η ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ

"Οταν ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ 'Ανωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου ἡ πρώτη ἀπόφασις δι' ἧς ἀπελύοντο πάντες οἱ Εἰσαγγελεῖς τῶν 'Ερετῶν, ἐγράψαμεν ὅτι ἔκπληξιν μᾶς παρήγαγεν ἡ ἀπόφασις αὕτη διὰ τὴν αὐστηρότητα, δὲν ἐτολμήσαμεν ὅμως σεβόμενοι τὸ δεδικασμένον καὶ τὰ πρόσωπα τὰ ἀποτελοῦντα τὸ Συμβούλιον νὰ χαρακτηρίσωμεν αὐτὴν καὶ ὡς μεροληπτικήν. "Ηδη ὅμως ὅτε ἔχομεν εἰς χεῖρας μας τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, ἀφορῶσαν τὴν ἀπόλυσιν τῶν Εἰρηνοδικῶν,, Γραμματέων Εἰρηνοδικείων, Πταισματοδικῶν καὶ Γραμματέων Πταισματοδικείων, βροντοφωνοῦμεν ὅτι ὄχι μόνον κατάπληξιν μᾶς ἐνεποίησεν αὕτη ἀλλα καὶ ὅτι λίαν μεροληπτικὴ ἐστὶν καὶ χειροτέρα τῆς χειρίστης ἀποφάσεως τοῦ πλέον βουτημένου εἰς τὴν συναλλαγὴν Εἰρηνοδίκου. Διότι ἐκ τῶν ὀλίγων προσώπων, τὰ ὁποῖα ἡμεῖς γνωρίζομεν εἴδαμεν ὅτι ἀπελύθησαν πολλοὶ ἱκανοὶ καὶ ἔμειναν πολλοὶ ἀνίκανοι, ἀπελύθησαν πολλοὶ ἔχοντες εὐαρεσκείας καὶ ἔμειναν ἄλλοι ἔχοντες μυρίας κατηγορίας εἰς τὴν ράχιν των καὶ διότι τέλος ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐξεδόθη ὅλως ἐπιπολαίως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιλογίας. Δι ὃ φρονοῦμεν ὅτι ὁ θεσμὸς οὗτος, δι' οὗ ἀνετέθη ἡ ἐκκαθάρισις εἰς τὸ 'Ανώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον ἡ ἐκκαθάρισις, ἀπέτυχεν οἰκτρότατα, καθόσον καὶ οὗτοι Ρωμηοὶ εἰσίν, ὅθεν δέον διὰ τοῦ νέου νόμου, δι' οὗ μεταριθμίζεται ὁ παλαιὸς νὰ καταργηθῇ τελείως τὸ 'Ανώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον ἢ νὰ μεταρρυθμισθῇ καὶ αὐτό.

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΟΙ ΧΟΡΟΙ

'Αν καὶ ἀρκεταὶ ἡμέραι μᾶς χωρίζουν ἀπὸ τὴν πανηγυρικὴν εἴσοδο τοῦ Καρναβάλου εἰς τὸ κλεινὸν Πτολίεθρον, ἐν τούτοις τὰ σαλόνια ἤνοιξαν τὰς πύλας των, καὶ ἤρχισαν νὰ δέχωνται προσκεκλημένους.

Πρόκειται γιὰ τὰς ἑσπερίδας, καὶ τὰ σ[illegible] ποῦ δίδονται κατ' αὐτάς, πράγματα εἰς τὰ ὁποῖα ὁ χορός, μαζὴ μὲ τόσα ἄλλα, παίζει τὸ κυριώτερο μέρος.

Τί γίνονται ἀλήθεια ἐκεῖ μέσα! Καὶ τί εὔμορφα περνᾷ κανεὶς τῆς ὧραις του, χωρὶς νὰ νοιώθῃ πῶς περνοῦν !

Δὲν σκοπεύομεν νὰ σᾶς περιγράψωμεν τὰ σαλόν. Νομίζομεν ὅτι γι' αὐτὸ ἐχαράξαμεν πέρυσι λίγαις γραμμαῖς· ἄλλως γιὰ μίαν τέτοιαν περιγραφὴν χρειάζεται, ἄν, ὄχι τίποτε ἄλλο, τοὐλάχιστον...κουσκουσουριά, ἀπὸ τὴν ὁποίαν αὐτὰ εἶνε γεμάτα, ἐν ᾧ ὁ ὑποφαινόμενος σχεδὸν τὴν ἀγνοεῖ !

'Ημεῖς θὰ γράψωμεν ὀλίγα γιὰ τοὺς χορούς ποῦ ἤρχισαν.

Σ' ἕνα σαλὸν ὕστερα ἀπὸ πολλαῖς φλυαρίαις.

'Η δεσποινὶς τοῦ σπητιοῦ, θὰ παρακληθῇ νὰ παίξῃ λίγο πιάνο καὶ νὰ τραγουδήσῃ. 'Επὶ τέλους θὰ δεχθῇ τὸ πρῶτο, καὶ ἀσφαλῶς θ' ἀρνηθῇ τὸ δεύτερο, γιατὶ δὲν εἶναι πολλαὶ ἐκεῖναι, ποῦ ἔχουν τὸ χάρισμα τοῦ τραγουδιοῦ.

Θὰ κάτσῃ λοιπὸν στὸ στρογγυλὸ σκαμνάκι τοῦ πιάνου· τὸ τραπέζι τῆς μέσης ποῦ ἔχει ἀκόμη ἐπάνω του τὰ φιλτσιάνια τοῦ τσιαγιοῦ καὶ τὰ βουτήματα θ' ἀποσυρθῇ καὶ τὸ πιάνο θ' ἀφήσῃ τώρα τὰ πρῶτα ἀναστενάγματα.

— Τούγκ, τούγκ, τούγκ...!
— Χορεύετε δεσποινίς ;
— Εὐχαρίστως....
— 'Ορίστε.

Καὶ τὰ ζεύγη σχηματίζονται στὸ λεπτό. 'Η συναναστροφὴ διαλύεται μὲ τὴν πρώτην νότα. 'Ηκουβέντουλαις— πόσον τὰς λαχταρᾷ κανείς ! — πάνε, καὶ τὰ γέλοια διακόπτονται· τὸ πόκερ, ἢ τὸ μάους μεταβαίνει στὴν ἐφεδρεία, καὶ ἡ κακογλωσσιά, ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν σαλονιῶν, σᾶς ζηλεῖ παρντὸν καὶ ἀπέρχηται εὐτυχῶς, ἀπὸ τὰ στόματα !

Καὶ ὁ χορὸς ἀρχίζει !

Πολλαῖς φοραῖς ἐθαύμασε αὐτὴν τὴν μανίαν τῶν ἀτθίδων καὶ τῶν 'Αθηναίων. Δὲν εἶναι ν' ἀκούσουν ἤχους βάλς ἢ στόνους πόλκας ἀπὸ τὸ πιάνο. Δὲν εἶνε ν' ἀκούσουν νὰ δολοφονῆται ἀπὸ τὸ ὀργανέτο τοῦ δρόμου τὸ Βαλτζεστράουμ ἢ ἡ Λούστιγκε-Βιτβε.

Θ' ἀφήσουν τότε τὴν δουλειά των, καὶ θ' ἀρχίσουν νὰ στροβιλίζωνται στὸ βάλς μέχρις ὅτου κουρασθοῦν.

"Ας εἶναι μοδίστρα, 'Αρσακειάς, καπελλοῦ, δεσποινὶς τοῦ καλοῦ κόσμου, ἢ τῶν ὑπογείων παραδείσων- "Ας εἶνε φοιτητής, μαθητής, ἐμποροϋπάλληλος, ἐπιστήμων, δανδῆς.

Θ' ἀφήσουν στὴ μέση τὴν δουλειά του, ὅτι καὶ ἂν εἶνε αὐτή, γραφικὴ ἐργασία, ἢ κέντημα, μέτρημα μὲ πῆχυ ἢ διάβασμα, ψαλίδισμα ἢ.. κόρτε καὶ θ' ἀρχήσουν νὰ χορεύουν.

Αὐτὸ γίνεται στὴν 'Αθήνα αὐτὴν τὴν ἐποχή, ποῦ προσεγγίζει ὁ Καρνάβαλλος, τὰ χοροδιδασκαλεῖα κάνουν χρυσαῖς δουλιαῖς· τὰ σπῆτια δίδουν ἀπρεμιντάκια γιὰ νὰ χορεύουν, οἱ σύλλογοι ἑτοιμάζουν ἑσπερίδας γιὰ χορό, καὶ ὁ καθένας μας περπατεῖ στὸ δρόμο χορεύοντας !

'Η 'Αθήνα μετεβλήθη σὲ χοροδιδασκαλεῖο !